

Beroep tegen besluit tot opzegging arbeidsovereenkomst o.g.v. 9.a.5 sub a dan wel artikel 9.a.5 sub i

In het ontslagbesluit noemt verweerster als gronden voor het aan appellant gegeven ontslag de artikelen 9.a.5. sub a (plichtsverzuim) dan wel 9.a.5.sub i. (gewichtige omstandigheden).

In enkele van de onder bedoelde gevallen kan naar het oordeel van de Commissie gesproken worden van plichtsverzuim in de zin van artikel 9.a.7 tweede lid van de CAO. Deze voorvallen zijn indertijd alle gepasseerd zonder dat verweerster daarin aanleiding heeft gezien tot het treffen van disciplinaire maatregelen. Het gaat daarom naar het oordeel van de Commissie beslist te ver om thans die vormen van plichtsverzuim als zelfstandige grond voor een ontslag te kunnen laten gelden.

Gelet op alle feiten en omstandigheden in onderling verband en samenhang bezien, kan verweerster zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat er sprake is van zodanige gewichtige omstandigheden die met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van (de voorzetting van) een dienstverband uitsluit. Het beroep wordt ongegrond verklaard.

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs

-----
CvB.VO/HBO.2011/202 en 206 - U.2011-009

1. Het procesverloop

- 1.1 Bij mailbericht van 21 oktober 2011, bevestigd bij brief van 3 november 2011, heeft de gemachtigde van appellant beroep ingesteld bij de Commissie tegen het besluit tot opzegging van de arbeidsovereenkomst met verweerster.

2. De feiten.

- 2.1 Appellant is vanaf 2 april 2007 in een volledige betrekking werkzaam als docent aardrijkskunde en biologie bij de vestiging De B. van de M. scholengemeenschap.
- 2.2 Er zijn functioneringsgesprekken gehouden tussen de vestigingsdirecteur en appellant op 1 april 2009 en 2 juni 2010. Van beide gesprekken is een ingevuld en ondertekend formulier overgelegd.
- 2.3 Na gesprekken met de algemeen rector van M. op 23 maart en 1 april 2011 zijn voorstellen gedaan van de zijde van verweerster om de arbeidsovereenkomst met appellant te beëindigen. Toen dit niet tot overeenstemming kon leiden, is op 24 juni 2011 door verweerster aan appellant haar voornemen tot opzegging van de arbeidsovereenkomst bekend gemaakt. Appellant heeft op 8 juli 2011 zijn zienswijze aan verweerster kenbaar gemaakt.

- 2.4 Bij aangetekend schrijven van 9 september 2011 heeft verweester aan appelland bekend gemaakt dat zij op grond van artikel 9.a.5 sub a dan wel artikel 9.a.5 sub i van de CAO VO 2008-2010 het dienstverband met hem met inachtneming van de opzeggingstermijn per 1 januari 2012 beëindigt.
- 2.5 In verband met het feit dat appelland na de zomervakantie op maandag 22 augustus zijn werkzaamheden wilde hervatten, heeft verweester op 19 augustus 2011 appelland -na hem in de gelegenheid te hebben gesteld zijn mening daaromtrent kenbaar te maken - een schorsing opgelegd voor de duur van vier weken bij wijze van ordemaatregel op grond van artikel 9.a. 6 eerste lid van de CAO. Appelland heeft tegen dit besluit van verweester beroep ingesteld bij brief van 5 september 2011. Over dit beroep zal in een aparte uitspraak het oordeel van de Commissie worden gegeven.
- 2.6 Op 9 september 2011 heeft verweester aan appelland haar voornemen bekend gemaakt om appelland na ommekomst van de op 19 augustus 2011 opgelegde schorsing een volgende schorsing op te leggen op grond van artikel 9.1.6 tweede lid van de CAO. Appelland heeft over dit voornemen van verweester een zienswijze bekend gemaakt en vervolgens heeft verweester bij brief van 4 oktober 2011 aan appelland laten weten dat zij hem schorst tot de dag dat aan de arbeidsovereenkomst een einde is gekomen. Over dit beroep zal de Commissie in deze uitspraak haar oordeel geven.

3. De standpunten van partijen.

3.1 Het standpunt van appelland.

Het standpunt van appelland komt samengevat op het volgende neer.

- 3.1.1. De door verweester in haar brief van 24 juni 2011 genoemde punten worden door appelland stuk voor stuk weersproken. Hij geeft een grotendeels andere lezing van het gebeurde in oktober 2008 met betrekking tot de vragen omtrent zijn lesbevoegdheid. Over de beoordeling in het voorjaar 2009 (functiemix) heeft hij met de algemeen rector gesproken en toen is die beoordeling uit zijn personeelsdossier gehaald. Hij zegt altijd getracht te hebben goed samen te werken met zijn collega's, maar niet alle collega's stelden dat op prijs. Volgens appelland was er sprake van een slechte communicatie tussen de schoolleiding en het team.
- 3.1.2. In september 2010 heeft hij een klacht ingediend bij de algemeen rector over het bestellen van boeken, omdat de adjunct-directeur van de vestiging de boeken eigenhandig besteld had zonder overleg. In de kwestie van het hem door verweester verweten onjuist handelen inzake het teruggeven van toetsen, voert appelland aan dat hij volgens de geldende regels gehandeld heeft.
- 3.1.3. Appelland is het niet eens met het besluit van zijn werkgever om hem per 1 januari 2012 te ontslaan. Er is geen sprake van plichtsverzuim. Hij vindt zichzelf

een kundig docent, wiens leerlingen goede resultaten bereiken. Hij vindt het te ver voeren dat hij niet over de kwaliteiten zou beschikken om te communiceren met collega's en leidinggevenden. De problemen die er zijn worden niet door hem veroorzaakt, maar door de leiding. Hem is geen concrete hulp aangeboden. Hij is strikt en serieus in zijn werk en de belangen van leerlingen staan voorop. Hij erkent dat zijn brieven niet met enthousiasme zijn ontvangen en dat hij is weggezet als een zeurpiet. Hij had wellicht in bepaalde gevallen beter andere middelen van communicatie kunnen kiezen.

3.2 Het standpunt van verweerster.

3.2.1. Volgens verweerster is met appelland nauwelijks samen te werken en zijn communicatie met collega's en leidinggevenden laat ernstig te wensen over. Vanwege het feit dat veel verschillende collega's dezelfde negatieve ervaringen hebben met appelland is verweerster ervan overtuigd geraakt dat het probleem bij appelland ligt en dat er niet slechts sprake is van een "toevallige" onverenigbaarheid van karakters tussen appelland en de vestigingsdirecteur. Het onvermogen tot samenwerking en communicatie is bij appelland een structureel probleem. Appelland heeft door zijn eigengereidheid en overtuigd zijn van zijn eigen gelijk meerdere malen instructies van zijn werkgever niet of niet tijdig opgevolgd en zich zodoende schuldig gemaakt aan plichtsverzuim. Er zijn in de afgelopen jaren talloze gesprekken gevoerd met appelland maar zijn samenwerking met collega's en wijze van communiceren zijn er niet door verbeterd. Om die reden ziet verweerster geen andere mogelijkheid dan om tot beëindiging van het dienstverband over te gaan.

3.2.2. In oktober 2008 heeft appelland, anders dan hij zelf zegt, op eigen initiatief geweigerd biologieles te geven aan een examenklas. Een en ander hield verband met onduidelijkheden over zijn bevoegdheid om voor dat vak les te geven. Nadat hem gezegd was dat hij verplicht was die lessen te geven, heeft hij zijn werkzaamheden hervat.

Over de wijze waarop functioneringsgesprekken werden gevoerd bestond geen onduidelijkheid en de wijze waarop appelland daarop reageert is bepaald onjuist.

3.2.3. Dat er rondom het bestellen van boeken en de door appelland daarover ingediende klachten problemen zijn ontstaan, ligt volgens verweerster niet aan eigenmachtig optreden van de adjunct-directeur, maar aan het feit dat met appelland niet viel te communiceren door de sectieleiders van de vakken aardrijkskunde en biologie. Die kwestie had op schoolniveau kunnen worden opgelost en het feit dat appelland hierover met klachten naar de centrale directie ging, is niet op prijs gesteld.

3.2.4. Over het naar huis mee mogen nemen van toetsvragen bestond bij verweersers geen onduidelijkheid. Ook in het weekjournaal van 27 september 2010 is de instructie aan alle docenten om het werk van de leerlingen met de bijbehorende opgaven terug te geven vermeld.

Uit de brief van 11 maart 2010 van appellant blijkt dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan plichtsverzuim door te weigeren een instructie van het managementteam op te volgen om een vragenlijst over de toetsing in te vullen.

4. Beoordeling van het geschil.

- 4.1. Het is de Commissie opgevallen dat partijen een totaal van elkaar verschillende invulling geven aan vrijwel alle voorvallen die als feiten en omstandigheden in deze procedure naar voren zijn gebracht. De Commissie acht het niet zinvol op al die afzonderlijke gebeurtenissen in te gaan. Wat er van de lezing van appellant onderscheidenlijk verweerster van die voorvallen ook zij, daaruit komt in ieder geval naar voren dat er kennelijk sprake is van een niet of nauwelijks samenwerken tussen enerzijds appellant en anderzijds veel van zijn directe collega's en zijn leidinggevendenden, alsmede van een situatie waarin de onderlinge communicatie ernstige gebreken vertoont.
- 4.2. In het ontslagbesluit van 9 september 2011 noemt verweerster als gronden voor het aan appellant gegeven ontslag de artikelen 9.a.5. sub a (plichtsverzuim) dan wel 9.a.5.sub i. (gewichtige omstandigheden).
In enkele van de onder 4.1. bedoelde gevallen kan naar het oordeel van de Commissie gesproken worden van plichtsverzuim in de zin van artikel 9.a.7 tweede lid van de CAO. Deze voorvallen dateren echter uit voorgaande schooljaren en zijn besproken in gesprekken tussen de vestigingsdirecteur en appellant. Ze zijn toen alle gepasseerd zonder dat verweerster daarin aanleiding heeft gezien tot het treffen van disciplinaire maatregelen. Het gaat daarom naar het oordeel van de Commissie beslist te ver om thans die –overigens ook niet al te zware- vormen van plichtsverzuim als zelfstandige grond voor een ontslag te kunnen laten gelden. De grond van artikel 9.a.5. sub a wordt dan ook door de Commissie te licht bevonden als grond voor het door verweerster aan appellant gegeven ontslag.
- 4.3. Uit de stukken is voor de Commissie zonder meer duidelijk dat er problemen zijn tussen appellant enerzijds en een groot deel van zijn collega's en de leidinggevendenden anderzijds, zowel met betrekking tot de samenwerking als de onderlinge communicatie. Uit de stukken komt het beeld naar voren van allerlei zaken, waaronder de onder 4.2. bedoelde voorvallen die de arbeidsverhoudingen hebben verstoord. Daardoor is de werksituatie in de loop van de afgelopen jaren steeds meer verstoord geraakt en kan thans van werkzame arbeidsrelatie geen sprake meer zijn. Dit is door verweerster voldoende aannemelijk gemaakt. Daaraan doet niet af dat aan appellant kan worden toegegeven dat verweerster hem eerder en op een andere, meer adequate wijze begeleiding en ondersteuning had behoren aan te bieden om de communicatie anders en vooral beter te laten verlopen. Daar staat echter tegenover dat een aanzet daartoe van verweerster in de vorm van het inschakelen van mevrouw Van Tiesenga die binnen de organisatie van verweerster hulp biedt aan vastlopende ervaren collega's door de opstelling van appellant geen vervolg heeft gekregen.

Gelet op alle feiten en omstandigheden in onderling verband en samenhang bezien, kan verweerster zich naar het oordeel van de Commissie in redelijkheid op het standpunt stellen dat er sprake is van zodanige gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van (de voorzetting van) een dienstverband uit te sluiten. Het beroep van appellant tegen het ontslagbesluit van 9 september 2011 moet dan ook ongegrond worden verklaard.

- 4.3. Het besluit van verweerster van 4 oktober 2011 om de eerder als ordemaatregel opgelegde schorsing op grond van artikel 9.a.6 tweede lid onder d. van de CAO te verlengen tot aan het einde van het dienstverband, ligt naar het oordeel van de Commissie zodanig in het verlengde van het ontslagbesluit -waarvan het beroep van appellant ongegrond wordt bevonden- dat ook het beroep van appellant tegen dit schorsingsbesluit ongegrond moet worden geacht. Appellant heeft geen feiten of omstandigheden aangevoerd die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden.

5. Beslissing.

De Commissie;

- verklaart het beroep van appellant tegen het besluit van verweerster van 9 september 2011 (opzegging van de arbeidsovereenkomst) ongegrond;
- verklaart het beroep van appellant tegen het besluit van verweerster van 4 oktober 2011 (schorsing op grond van artikel 9.a.6.tweede lid) ongegrond.